



مطالعات رفتاری در تربیت

سال یازدهم / شماره پیست و سوم / پائیز ۱۳۹۹

ارائه مدل تربیت فرهنگی بر اساس آموزه‌های دینی نهج البلاغه

محبوبه اسماعیلی^۱ - اسماعیل کاووسی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۷/۵ | تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۹/۲۸

چکیده

تربیت یکی از مباحث مورد توجه ادیان و مکاتب مختلف در طول قرون و اعصار بوده است. تربیت ابعاد مختلفی را دارد که یکی از مهمترین این ابعاد، بعد تربیت فرهنگی است. برای تربیت فرهنگی نیز بهترین دوران، دوران کودکی است. زیرا این دوران زمان و فرصتی بسیار مناسب برای انواع یادگیری‌های فرهنگی است و روند تغییرات فرهنگی در سال‌های کودکی از سرعت بیشتری برخوردار است. تحقیق حاضر با هدف واکاوی آموزه‌های فرهنگی نهج‌البلاغه و به منظور ارائه مدلی برای تربیت فرهنگی انجام شده است. این مطالعه از نوع مطالعات کیفی بوده و روش اجرای آن، نظریه‌پردازی داده بنیاد می‌باشد. جامعه آماری پژوهش عبارت از کلیه خطبه‌ها، نامه‌ها و حکمت‌های نهج‌البلاغه می‌باشد که از میان آن‌ها ۳۰ خطبه، نامه و حکمت بر اساس نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شده و مورد تحلیل محتوا قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده‌ها توسط رویکرد سیستماتیک (منظم) اجرا گردید و مراحل ۳ گانه کدگذاری انجام شد. در مرحله کدگذاری باز، ۷۱ مقوله به دست آمد که این مفاهیم در مرحله کدگذاری محوری در ۱۰ دسته طبقه‌بندی شدند. در مرحله کدگذاری انتخابی، طبقه اصلی یا محوری تحت عنوان ایمان به خدا و آخرت انتخاب شد و به عنوان مقوله کانونی، ارتباطش با سایر طبقات از جمله دوری از رذایل اخلاقی، پرورش فضای اخلاقی، مردمداری و متعادل بودن مورد بررسی قرار گرفت. پس از این مراحل و با استناد به یافته‌های پژوهش؛ مبانی، اصول و روش‌های تربیت فرهنگی استخراج شده از آموزه‌های نهج‌البلاغه در قالب مدل پیشنهادی ارائه گردید.

کلید واژه‌ها: مدل تربیت فرهنگی، آموزه‌های دینی، نهج‌البلاغه، ایمان به خدا و آخرت

^۱ دانش آموخته دکتری مدیریت فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران.

^۲ استاد، گروه مدیریت فرهنگی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول) kavousy@yahoo.com

مقدمه

می شوند. فرهنگ به عنوان گنجینه‌ای از دستاوردهای مالی و معنوی بشری که باورها، ارزش‌ها، نگرش‌ها و هنگارهای مورد قبول یک جامعه را در طول تاریخ به وجود آورده است، نوع رفتار مردم آن جامعه را مشخص می‌کند. بدیهی است که نمی‌توان بدون اعتنا به این مقوله بسیار مهم به دنبال ایجاد تغییرات در ابعاد مختلف جامعه بود (ابتهاج، ۱۳۹۳: ۷). آموزه‌های اسلامی به تربیت فرهنگی انسان‌ها به عنوان وجهی از ملزومات تحقق انسان کامل، اهمیت ویژه‌ای قائل هستند و در این زمینه بالاترین مسئولیت‌ها را متوجه نهادهای خانواده و تعلیم و تربیت می‌دانند که از مهمترین کانون‌های احیای ویژگی‌ها و قابلیت‌های فردی بوده و در فعلیت درآوردن شخصیت، استعداد فطری و شکل‌دهی رفتار آنان نقش شایسته‌ای دارند (نجفی و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۳).

امروز همگان به وضوح دریافته‌اند که نسل‌های تحت تعلیم، فاقد ویژگی‌ها، اندیشه‌ها، رفتارهای دینی، اخلاقی، سیاسی، اجتماعی و انقلابی مورد نظر هستند (رضایی، ۱۳۹۴: ۲۵). شرایط امروز جامعه ایرانی می‌تواند مصدقی از این گفته باشد که قدیم در حال احتضار است، اما نمرده و جدید هم امکان تولد ندارد در چنین شرایطی بستر رویش بسیاری از جریانات فکری بی اصالت و ناهنجار فراهم می‌گردد که سرگشتنی گفتمانی و گم گشتنی هویتی از نتایج آن هستند. افزون بر این، بدليل افول و فروپاشی منزلت گروه‌های مرجع سنتی در ذهن و روان نسل جدید، گروه‌های مرجع جدید و متنوعی پا به عرصه گذاشته و هر کدام با ارائه گفتمان خود تلاش می‌کنند این نسل نو را به سمت و سوی خود هدایت کنند لذا بسیاری از گروه‌های نسل جوان، پیرامون گفتمان‌های گوناگون به طوف مشغول شده و موجب پیدایش هویت‌های مقاومت می‌شوند. (تاجیک، ۱۳۸۳: ۵۵)

پیام سمنیارها کنفرانس‌ها و اجلاس متعدد که توسط نهادها و مراکز مختلف مذهبی و فرهنگی کشور

در نظام آموزشی جمهوری اسلامی ایران که بر مبنای جهانبینی اسلامی استوار است، انسان مطلوب دارای ویژگی‌هایی است که مبانی نظری آن در قرآن کریم و نمود عملی آن تنها در وجود مقدس پیامبر اکرم (ص) و اهل بیت (ع) تبلور یافته است (رهنما، ۱۳۹۱: ۱۷). از مهم‌ترین ابزارهای پرورش انسان مطلوب می‌توان به تربیت فرهنگی اشاره نمود (فرمہینی فراهانی، ۱۳۹۰: ۱۱۱).

توجه به تربیت فرهنگی و مهندسی آن از دغدغه‌های مهم اسلام به شمار می‌رود لذا همواره بر اصلاح فرهنگ توجه نموده و خواهان رهایی از فسادهای فرهنگی در همه عرصه‌ها و عناصر تربیت فرهنگی می‌باشد (ابتهاج، ۱۳۹۳: ۱۹).

از دیدگاه امام خمینی (ره) تربیت فرهنگی اساس سعادت یا شقاوت ملت است و رستگاری هر جامعه از راه اصلاح و احیای فرهنگی امکان‌پذیر است و تربیت فرهنگی، تلاش برای انتقال دادن و فرصت‌سازی برای بیش بیشتر، بهتر و عمیق‌تر فرهنگ و ارزش‌های الهی است.. تربیت فرهنگی، انتخاب آگاهانه فرهنگ الهی و عوامل تربیت فرهنگی شامل خودبادوری، خودآگاهی، مبارزه طلبی، فرهنگ خودی و استقلال فرهنگی است (خنکدار طارسی و سلحشوری، ۱۳۹۲: ۱۱۵).

آنچه به لحاظ نظری اساسی است، این مطلب می‌باشد که بین فرهنگ و تربیت رابطه ناگستینی وجود دارد. فرهنگ در روند تحولات اجتماعی رشد می‌کند و تربیت به مفهوم فرهنگ‌پذیری، در ارتباط با آن حاصل می‌شود. به عبارت دیگر، محتوا و شکل فرهنگ غالباً نقش اساسی در تربیت ایفا می‌کنند و می‌توان گفت فرهنگ تکیه‌گاه تربیت است (نجفی و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۷).

مشکلات و نابسامانی‌های هر جامعه، ریشه در مسائل تربیتی و فرهنگی دارد. پیشرفت‌های اقتصادی، علمی و آموزشی بر اثر فقر فرهنگی، خشی و بی‌اثر

هدفی الهی به رشتہ تحریر در آمده و به عنوان یکی از معترضین سند شیعیان مورد بهره‌برداری و استناد قرار گرفته است (دشتی، ۱۳۸۲: ۱۳).

از قرن پنجم هجری که اولین ترجمه کامل نهج‌البلاغه به زبان فارسی (به تصحیح در سطوح مختلف عمومی، تخصصی و فوق‌تخصصی می‌تواند چراغ راه بشریت در هر زمینه و حیطه‌ای باشد. موضوعاتی که در نامگذاری کلی عزیزالله جوینی) نگاشته است، تاکنون بیش از ۳۰ ترجمه کامل از این کتاب انسان‌ساز به رشتہ تحریر درآمده است. ترجمه فیض‌الاسلام، علامه محمد تقی جعفری، سید جعفر شهیدی، استاد محمد دشتی، ملا صالح قزوینی بیش از سایرین دارای اهمیت می‌باشد. معارف عمیق و ارزشمند نهج‌البلاغه خطبه‌ها، نامه‌ها و حکمت‌ها مطرح شده‌اند، دارای ۱۵۰۰ عنوان در ۷۴ رشتہ تخصصی هستند (دشتی، ۱۳۸۲: ۱۵). واکاوی مسائل مربوط به فرهنگ و تربیت فرهنگی در محتوای این کتاب ارزشمند می‌تواند مدلی منطقی و اصولی برای تربیت فرهنگی انسان‌ها ارائه نماید. با عنایت به موارد مطرح شده، هدف پژوهش حاضر، طراحی مدل تربیت فرهنگی بر اساس آموزه‌های دینی نهج‌البلاغه؛ می‌باشد.

مبانی نظری پژوهش

پیشینه تجربی

آریستوا^۱ (۲۰۱۶) در پژوهشی با هدف بازتعریف هویت‌های فرهنگی، نیروها و انگیزه‌های اساسی پشت تغییرات خاص در رفتار زبانی^۲ و فرهنگی را بررسی نموده است. سازگاری با فرهنگ غالب از طریق زبان میانجی^۳ به هزینه‌ی محو بخش‌هایی از زبان اصیل مادری و هویت فرهنگی خود به دست می‌آید که با حفظ و تقویت عمدی هویت‌های فرهنگی خُرد و زبان‌های اقلیت همسو است.

وان هک و کایاکمپ^۴ (۲۰۱۵) در تحقیقی با عنوان والدین چگونه مشارکت فرهنگی فرزندان خود را

در سالیان اخیر برگزار شده است، نشانه‌هایی از احساس خط و افزایش ضریب آسیب‌پذیری دینی، مذهبی و فرهنگی در نسل نوجوانان و جوان می‌باشد (فضل قانع، ۱۳۹۲: ۱۷).

کشور ایران علیرغم برخورداری از پیشینه‌های تاریخی و فرهنگی غنی ایرانی- اسلامی در جایگاه ایده‌آل و مطلوبی قرار ندارد. سرزمین ایران زمانی با مقوله فرهنگ و تربیت فرهنگی سروکار داشت که بسیاری از ممالک پیش‌رفته امروز دارای زندگی قبیله‌ای و بدوى بودند. فرهنگ و تربیت فرهنگی حتی پیش از اسلام در ایران مورد توجه بوده و طلوع اسلام باعث تزریق دریای بیکران معارف و حقایق به پیکره فرهیخته و حقیقت جوی ایرانیان گردیده است. تلفیق آموزه‌های فرهنگی ایرانی و اسلامی می‌تواند، افرادی را پرورش دهد که زبانزد سایر ملل و اقوام باشند.

تربیت فرهنگی فرزندان، دانش‌آموزان و به‌طورکلی شهروندان با آموزه‌های اسلامی و علوی یکی از دغدغه‌های اصلی متولیان تعلیم و تربیت و اندیشمندان اسلامی بوده و از ملزمومات سعادت فردی و اجتماعی به شمار می‌رود. غفلت از این مسئله می‌تواند سرمنشأ خسارت‌های مادی و معنوی بسیاری از جمله مشکلات رفتاری، عاطفی، اقتصادی و اجتماعی در خانواده و جامعه شود (محمودی، ۱۳۹۲: ۱۷).

برنامه‌ریزی دروس دینی به عنوان یک فرآیند و برنامه این دروس به عنوان یک سند، نقش موثری در تربیت فرهنگی دارند، ولی آسیب‌های نیز آن را تهدید می‌کند. نخستین آسیب، فقدان برنامه‌ریزان و کارشناسان با صلاحیت در طراحی و تولید برنامه‌های درسی و دینی و همچنین ارائه مدلی مناسب جهت تربیت فرهنگی می‌باشد (مرادی، ۱۳۹۰: ۳۸).

از طرفی نهج‌البلاغه یکی از کتب معترض اسلامی است که پیرامون مسئله فرهنگ و تربیت مطالب مهم و قابل تأمل در خود جای داده است. این کتاب ارزشمند در سال ۴۰۰ هجری توسط مرحوم سید رضی (ره) با

رامین اروانه و حیدر بدرود (۱۳۹۸) پژوهشی با عنوان آسیب شناسی تربیت دینی و اخلاقی در نظام آموزش و پرورش با تاکید بر نقش معلم انجام داده اند. نتایج این تحقیق نشان داد، با گذشت سه دهه از پیروزی انقلاب اسلامی، هنوز تربیت دینی دانش آموزان ما با کاستی‌ها و متغیرهایی روبه روست، که از آنها به عوامل آسیب زا در حوزه تربیت دینی یاد می‌شود.

رضیه السادات کرمجانی (۱۳۹۷) تحقیقی با عنوان «نهج البلاغه و ارزش‌های فرهنگی» انجام داد. نتایج این تحقیق نشان داد فرهنگ و ارزش‌های فرهنگی یکی از مبنایی ترین مفاهیمی است که عصر حاضر تشنیه‌ی درک و دریافت حقیقت آن است. شناسایی لایه‌های این مفهوم با عنایت به واقع نگری اسلام و شخصیت ممتاز حضرت، در عمل به اسلام و احکام و قوانین، هر محقق و پژوهشگری را با مقوله‌ی فرهنگ و محتوای ارزشی خاص که انسان و اجتماع (جامعه‌ی اسلامی) را آنچنان که باید باشد به همراه ارایه‌ی طریق ایصال به مطلوب روبرو می‌نماید

کبری حیدرپور؛ اصغر سلیمانی نوه و مریم پورراضالی (۱۳۹۷) پژوهشی با عنوان بررسی آسیب‌های تربیت دینی در نظام آموزشی ایران به این نتیجه رسیدند که در آموزش و پرورش اسلامی تاکید بر تغییر نگرش، بر دیگر تغییرات اولویت دارد. علت اینکه دوایه از آیات قرآن و بسیاری از احادیث تزکیه و تربیت بر تعلیم مقدم دانسته شده، از همین روست؛ زیرا تغییر در نگرش با جهان بینی و شخصیت انسان سروکار دارد.

جابر میر (۱۳۹۶) در تحقیق خود با عنوان «بررسی موضوع اخلاق و تربیت در نهج البلاغه» به این نتیجه رسید که عمدۀ اصول و فضیلت‌های اخلاقی در نهج البلاغه عبارت از: تقوی، نظم، خودشناسی، تواضع و فروتنی، جوانمردی، حسن معاشرت، انسان دوستی، شکیابی، تواضع، جوانمردی، شجاعت، وفاداری،

تحت تأثیر قرار می‌دهند؟ به این نتیجه رسیدند که بین نمونه‌های فرهنگ والدین و فرهنگ‌های والدین فعال تفاوت وجودداشت. مشارکت فرهنگی والدین با کودکان و بدون آن اثرات مثبت داشت. به خصوص با کودکان در فعالیت‌های فرهنگی مشارکت مؤثر بود و اثرات از طریق سطح تحصیلات پاسخ دهنده‌گان قابل توجه بود، اما کمتر بیان شد.

پکران و پری^۰ (۲۰۱۴) مقاله‌ای با عنوان «ارزش کنترل احساسات هنگام موفقیت و پیروزی در نوجوانان» انجام دادند و بیان کردند که عواملی مثل خانواده و رفتار اجتماعی افراد را که آموزش غیررسمی و پنهان سایرین را بر عهده دارند، در بیان احساسات و روش‌های کنترل مهم می‌دانند.

المنایس (۲۰۱۴) ارتباط بین اعتقادات دینی و پیامدهای روانی استفاده از رسانه‌های اجتماعی در یک کشور مسلمان را براساس نظریه سکولاریزم‌سیون بررسی کرده است. نتایج نشان دادند دینداری با میزان استفاده از رسانه‌های جمعی رابطه منفی دارد.

جاج و مولر^۶ (۲۰۱۲) تحقیقی تحت عنوان «بررسی روش و حالت رفتار در نوجوانان» اجرا کرده و به این نتیجه رسیدند که نیازهای معنوی در تنظیم رفتار را می‌توان مهم‌ترین فاکتور در تزریق یک رفتار فرهنگی و ایجاد روحیه معنوی در نظر گرفت.

یافته‌های کمپل (۲۰۱۲)، در پژوهشی تحت عنوان «رابطه بین استفاده از شبکه اجتماعی فیسبوک و دین-داری در بین بزرگسالان»، حاکی از آن است که استفاده از شبکه اجتماعی فیسبوک باعث تضعیف دین‌داری (گرایش دینی، اعتقادات دینی و میزان پای‌بندی دینی) کاربران خود می‌شود.

استفنز^۷ (۲۰۰۷) در کتاب «فرهنگ در آموزش و پرورش و توسعه اصول، تمرین و سیاست» بیان کرده است که نظام آموزش و پرورش نقش قابل توجهی در توسعه فرهنگی داشته و فرهنگ نیز تاثیر زیادی بر توسعه آموزش و پرورش دارد.

جواد محمودی و یدالله خرم آبادی، (۱۳۹۳) تحقیقی با عنوان «تربیت فرهنگی با رویکرد اسلامی و علولی» انجام دادند. نتایج این تحقیق نشان داد تربیت فرهنگی اسلامی آینده سازان این مرز و بوم، می‌تواند بستری آرام و بدوراز تنش درخانواده و جامعه بوجود آورد که این امر علاوه بر نتایج ارزشی و اخلاقی آن، رشد و توسعه اجتماعی و اقتصادیکشور را نیز فراهم سازد.

آقا محمدی (۱۳۹۲) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی نقش الگوی تربیتی والدین در تربیت دینی فرزندان» به نتایج زیر اشاره کرده است. نگرش مذهبی والدین در تربیت دینی فرزندان تأثیر مستقیم داشته و رعایت آداب دینی از سوی والدین با تربیت دینی فرزندان آنها رابطه معناداری دارد. نتایج پژوهش رابطه بین ساده‌ترین بودن والدین با تربیت دینی فرزندان را در سطح قابل قبولی نشان داد. همچنین بین سطح سواد والدین و تربیت دینی فرزندان آنها اختلاف معناداری مشاهده شده است.

در پژوهش‌های پیشین به نقش و تاثیر عوامل مختلف در تربیت دینی پرداخته شده و تربیت فرهنگی به عنوان یکی از ساختهای مهم تربیت مورد بررسی و پژوهش قرار گرفته است. از سوی دیگر در پژوهش‌های پیشین تنها به بررسی یکی از این ابعاد (مدرسه یا خانواده) بسته گردیده است. با عنایت به ارزش وجودی و میزان تاثیر گذاری خانواده و مدرسه که در برخی پژوهش‌ها به طور خواسته یا ناخواسته مغفول واقع گردیده؛ در این پژوهش تلاش شده خانواده و مدرسه، بصورت توامان مورد توجه قرار گیرد. بدیهی است بسیاری از زمینه‌های تربیت فرهنگی و نگرش ارزشی به فرهنگ، در داخل خانواده و مدرسه پدید می‌آید و به همین دلیل لازم است تا چنین عناصر سازنده‌ای به صورت همراه و در کنار عوامل موثر دیگر بررسی گردد.

قناعت، صلح و آشتی با مردم، وفای به عهدویادآوری مرگ می‌باشد.

اشرف پناهی و یحیی نورالدینی اقدم، (۱۳۹۶) در تحقیق خود با عنوان «شیوه‌های تربیت فرزند از دیدگاه نهج البلاغه» به این نتیجه رسیدند که تربیت افراد جز با اهتمام به تربیت اجتماع و ایجاد تحولات در راهبردهای تربیتی به درستی ممکن و میسر نیست، چرا که زمینه بسیاری از کجرویها، انحرافات، ناسازگاریها و انحطاط‌های اخلاقی که در سطح وسیع روزگار حال و آینده نسل بشر را تهدید می‌کند، حاصل اجتماع و محیط ناسالم است.

قربانزاده (۱۳۹۵) در مقاله خود با عنوان «بررسی رابطه بین عملکرد مدارس و تربیت دینی» به این نتیجه رسید که در حال حاضر، مدارس به عنوان مهمترین نهاد در تربیت شخصی، اجتماعی، فرهنگی و دینی کودکان و نوجوانان به شمار می‌روند. همچنین بیان کرد که عملکرد مدارس در تربیت دینی متأثر از فلسفه آموزش و پرورش کشور است.

رضایی (۱۳۹۴) تحقیقی با عنوان «بررسی راههای افزایش گرایش عملی نوجوانان جوانان به مسائل دینی از نگاه فرهنگ اسلامی» انجام داد و راهکارهایی برای رفع دین‌گریزی و گرایش به فرهنگ بیگانه را به شرح زیر ارائه کرد: ارائه الگوهای مناسب، تقویت بیش از نوجوانان، زدودن فقر اقتصادی، پیشگیری از نفوذ عوامل فرهنگی دشمن و استفاده از امکانات تربیت پدیدنی

ییگدلی (۱۳۹۳) در مطالعه خود با نام «بررسی علل کمنگ شدن مسائل دینی و اخلاقی در بین دانشآموزان متوسطه» به این نتیجه رسید که متغیرهای رفتاری حاکم بر مدارس، نگرش به مسائل دینی و اخلاقی، رفتارهای حاکم بر مدارس، امکانات فیزیکی مدرسه، و رفتارهای اجتماعی حاکم بر جامعه با کمنگ شدن مسائل دینی و اخلاقی دانشآموزان رابطه معناداری دارند.

پیشینه نظری

فرهنگ و جامعه

خلق و تقویت ارزش‌ها در سه بعد زمانی گذشته، حال و آینده صورت می‌پذیرد. با این رویکرد تعریف ویلیامز از فرهنگ به عنوان «روش کلی زندگی» قابل تحلیل است که زندگی بر مبنای اعتقادها و باورها در جهت آینده‌سازی بر پایه ارزش‌ها و رفتارهای روزمره افراد به دست می‌آید (رومانتوسکی^۸: ۲۰۰۸: ۱۸).

تریبیت فرهنگی

اندیشمندان و نظریه‌پردازان تعلیم و تربیت با نگاه همه جانبه به تربیت، آن را در ساحت‌های متنوع و متعددی طبقه‌بندی کرده‌اند که یکی از مهم‌ترین جنبه‌های آن، تربیت فرهنگی می‌باشد. تربیت و فرهنگ دو مقوله و حوزه ظریف و پیچیده هستند که موثر بر یکدیگر می‌باشند. تربیت زمینه‌ساز رشد و شکوفایی استعدادها و ظهور و بروز توانمندی‌های افراد جامعه بوده و فرهنگ با همه عناصر و ارکان و مولفه‌های آن، موثر بر چگونگی این بروز و ظهور استعدادها در کنار عوامل اثربخش دیگر می‌باشند (پورعزت و همکاران، ۱۳۸۷: ۱۰).

تربیت فرهنگی فرایندی است که منجر به تسهیل فهم فرهنگ و میراث فرهنگی، ارزش سنجی و توسعه آن می‌گردد (بلاغت و هاشمی، ۹۱: ۱۳۹۲). تربیت فرهنگی نظام‌واره خاصی است که برای انتقال آداب و رسوم و عرف به یک عده یا ملت می‌کوشد و هدف آن، افزایش آگاهی و کسب التزام افراد نسبت به فرهنگ‌پذیری است تا پیشرفت‌های فرهنگ تداوم یابد (فرمیه‌نی فراهانی، ۱۳۹۰: ۱۱۱).

شکل‌گیری تربیت فرهنگی بستر لازم را برای سبک زندگی فرهنگی فراهم می‌آورد. بنابراین، شناخت بنیان‌ها و زمینه‌هایی که تربیت فرهنگی شکل می‌گیرد و متحول می‌شود، می‌تواند کمک بسزایی در ایجاد سبک زندگی اسلامی داشته باشد. از سویی دیگر، در سبک زندگی اسلامی نیز به اصول تربیت فرهنگی

فرهنگ بزرگ ترین نیاز جامعه بشری و عامل اصلی پویایی، نشاط و تداوم حیات جوامع است. فرهنگ بستر باز تعریف، بازیابی و تکامل همه توانایی‌ها، ارزش‌ها، هویت‌ها، باورها، هنگارها، سنت‌ها، اسطوره‌ها و نمادهای بشری است. (صالحی امیری، ۱۳۸۶: ۸۸) فرهنگ؛ نظام مشترکی از باورها، ارزش‌ها، رسوم، رفتارها و مصنوعاتی است که اعضای یک جامعه در تطبیق با جهان خود و در رابطه با یکدیگر به کار می‌برند و از طریق آموزش، از نسلی به نسل دیگر انتقال می‌باید. این تعریف نه تنها الگوهای رفتار، بلکه الگوهای اندیشه (معانی مشترکی که اعضای یک جامعه به پدیده‌های گوناگون طبیعی و فکری از جمله دین و ایدئولوژی نسبت می‌دهند)، مصنوعات (ابزارها و کارهای هنری) و مهارت‌ها و فنونی را در بر می‌گیرد که در ساخت مصنوعات به کار گرفته می‌شوند. (مرسیر و دانورگ، ۱۳۹۵: ۵۲۸).

فرهنگ، مفهومی است که از پیچیدگی بالایی برخوردار است و برای فهم آن نیازمند ساده‌سازی و شفاف‌سازی هستیم. این ساده‌سازی در تحقیق بر اساس تعریف فرهنگ، تبیین کارکردها و شیوه عمل در قلمرو مکانی و زمانی صورت می‌پذیرد. از این رو، بر مبنای پیچیدگی بالای آن از بعد موضوعی، به صورت لایه‌ای تعریف شده است.

لایه اعتقادها و باورها، ریشه در گذشته، لایه رفتارها بر مبنای کارکردهای فرهنگ، ریشه در زمان حال و لایه ارزش‌ها، مطلوبیت فردی و اجتماعی ریشه در زمان آینده دارد. به طور مثال در حوزه روش‌های آینده پژوهی، اخذ نظر خبرگان در روش‌هایی مانند طوفان فکری، دلفی، سناریو و... در جهت تبیین آینده‌های مطلوب اشاره به لایه ارزش‌ها و مطلوبیت فردی (آینده) دارد. در جمع‌بندی، «فرهنگ» عبارت است از رفتارهایی که بر پایه اعتقادها و باورها برای

معنوی سازمان تعیین نمود و محسن آن را در یک دورنمای قابل فهم و درک عمومی برای جامعه موضوعی نشان داد.

اسلام، فرهنگ و تربیت

تربیت دینی به منزله‌ی یکی از مهم‌ترین انواع و بلکه بهترین نوع تربیت، در برگیرنده‌ی همه‌ی انواع دیگر تربیت نیز است. با توجه به مجموع تعاریف به عمل آمده از تربیت اسلامی می‌توان این‌گونه استناد کرد که تربیت اسلامی شکوفاسازی و به فعلیت رساندن جمیع استعدادها در جنبه‌های گوناگون شخصیتی یعنی ابعاد جسمانی، عقلانی، اجتماعی، عاطفی، اخلاقی است. این شکوفاسازی با موازین و ضوابط الهی میسر است و از این‌رو خلاف چنین ضوابطی شکوفاسازی محسوب نمی‌شود و بنابراین تربیت هم قلمداد نمی‌شود. لذا تربیت دینی که از وظایف آموزش و پرورش کشورها است، می‌بایست شخصیت دانش‌آموز را در سه حیطه‌ی شناختی، عاطفی، عملی با توجه به رویکرد عقلانی، عاطفی رشد دهد (فینبرگ، ۲۰۰۸). بی‌تردید دوره‌ی رسمی آموزش تحصیلات رسمی به شمار می‌رود، زیرا در این دوره است که بخش مهمی از استعدادهای اختصاصی نوجوانان و جوانان بروز کرده، قدرت یادگیری آن‌ها به حد اعلای خود رسیده، کنجدکاوی آن‌ها جهت معینی یافته و مسائل جدید زندگی مانند انتخاب رشته، انتخاب شغل، اداره و خانواده و مسائلی از این‌دست ذهن آن‌ها را به خود مشغول می‌سازد. این دوره از لحاظ مبانی فلسفی، زیستی، روانی، اجتماعی نیز دوره‌ی مهمی بشمار می‌رود (اونل و لولیانا، ۲۰۱۵).

اسلام، دین فرهنگ است و در فرهنگ اسلامی، محور اصلاحات، فرهنگ‌سازی است. فرهنگ عصاره زندگی اجتماعی است و به وسیله فرهنگ است که انسان از جهات مختلف با مردم پیرامونش همراه

توجه فراوانی شده است (نجفی و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۷).

الگوهای تربیت فرهنگی با توجه به اصول و مبانی فرهنگ کلی جامعه شکل گرفته و سعی دارند فرهنگ جامعه را به افراد منتقل نمایند. الگوی تربیت فرهنگی در جوامع اسلامی نیز، بر اصول و مبانی اسلامی نصب شده و دارای ویژگی‌هایی چون: جهان‌بینی توحیدی، معنویات و اخلاق، توجه به نیازهای مادی و معنوی انسان و... می‌باشند (حمیدی، ۱۳۸۸: ۲۹).

اگر آموزه‌های تربیت فرهنگی مبتنی به ادراکات عقلی و پرورش خردورزی باشد، باعث می‌شود که مسائل فرهنگی تربیت بهخوبی تفهیم شده، درست از نادرست تشخیص داده شود و جهت عملیاتی کردن آن، بسترها لازم فراهم شود (نجفی و همکاران: ۱۳۹۴: ۲۷).

تمامی رفتارها در اجرای برنامه‌های تربیت فرهنگی می‌باشد. دارای یک اصل مهم باشد و آن اصل هدف‌دار بودن برنامه در غالب طرح‌های فرهنگی است که مهم‌ترین اصل موفقیت مدیران فرهنگی در برنامه‌های اجرایی در جوامع انسانی است (حیدری، ۱۳۸۵: ۲۸).

مهمترین مسئله در تربیت فرهنگی، خواه جهت ارائه برنامه فرهنگی باشد خواه جهت مقابله، شناسایی ضرورت و اهمیت جایگاه محتوایی آن برای مخاطب و موضوع برنامه و نشان دادن اولولیت دار بودن آن در میان دیگر طرح های فرهنگی است. از سوی دیگر، لازم است بودن و اجرایی شدن آن را برای رشد تعالی سازمان و جامعه پیرامونی نشان داده و مشخص کرد و آن را برای رده تصمیم گیرنده در سازمان بارز و شاخص نمود.

لذا می‌بایست در ارائه طرح مورد نظر، جایگاه و منزلت آن را مشخص و معرفی نمود و ضرورت پرداختن به آن را معین ساخته و به ظهور رساند. نقش کارکردی آن را در برطرف نمودن نیازهای مادی و

می شود و هماهنگی می یابد و از مردم جوامع دیگر تمایز و مشخص می شود و یقیناً هستی و بقای انسان و جامعه منوط به فرهنگ است (نجفی و همکاران، ۲۶:۱۳۹۴).

تریبیت فرهنگی هر نظامی متاثر از نوع باورها (جهانبینی) و ارزش‌های (ایدئولوژی) حاکم بر آن جامعه است. دین با ارائه جهانبینی و ایدئولوژی ویژه‌ای زیربنای شکل‌دهی به تربیت فرهنگی را می‌سازد و با ارائه اصول، آداب و دستورالعمل‌های خاصی برای همه ابعاد زندگی انسان، به دنبال شکل‌دهی به نوع خاصی از زیست انسانی است (حمیدی، ۲۷:۱۳۸۸).

دین اسلام دینی است برای اداره جامعه انسانی و اگر ما بتوانیم این فرهنگ را بر دین منطبق کنیم در این صورت می‌توانیم تمام شئون زندگی را از دین استخراج نماییم. دین یعنی ایجاد یک جنبش و حرکت به سوی پاسخی صحیح و الهی به نیازهای اساسی انسان برای نیل به تعالی و تکامل. همانگونه که برای ساختن یک ساختمان ابتدا باید طرح‌ها و نقشه‌های لازم را پیش‌بینی و تهیه کرد و سپس مصالح و مواد مورد نیاز را فراهم نمود و بر اساس نقشه و نظارت کارشناس و معمار اقدام به ساختن بنای نمود، برای ایجاد یا آفرینش فرهنگی که بتواند صنعت اسلامی به خود بگیرد لازم است در درون دین اسلام به جستجوی شاخصه‌ها و عناصری پردازیم که پس از کاربرد آن‌ها در هنر، اسلامی بودن نتیجه کار را آشکار و نمایان سازند (عباسی، ۳۱:۱۳۹۳).

از نظر اسلام، فرهنگ، جامعه و تمدن، بر محور انسان به وجود آمده معنا و شکل می‌یابد. بنابراین، افراد انسانی به عنوان پایه‌های فرهنگ و جامعه و تمدن، موضوع تعلیم و تربیت قرار می‌گیرند. بنابراین تعلیم به معنای آموزش افکار و اندیشه‌ها تا خط و معماری و فناوری و علوم دیگر، یک بخش اساسی تربیت فرهنگی را به خود اختصاص می‌دهد؛ چنانکه

تریبیت و تزکیه به معنای ایجاد ملکه و عادت خاص رفتاری، بخش دیگر این تربیت را دربرمی‌گیرد (عباسی، ۸:۱۳۹۳).

اگر جامعه دارای افراد تعلیم دیده و تربیت شده باشد، می‌تواند تمدن بزرگ اسلامی را به دست آورد و در جهان معاصر بازسازی، ایجاد کند.

تعادل و تکامل همه داده‌ها و متغیرها برای نیل به هدف انسان کامل و جامعه سالم و برتر است (فضل‌اللهی و جهان‌بخشی، ۲۸:۱۳۹۳).

دین به عنوان یکی از مولفه‌های تمدن بشری نقش اساسی و بی‌بدیلی در تکوین هویت و فرهنگ انسان‌ها دارد. تربیت فرهنگی با آموزه‌های علوی و اسلامی یکی از دغدغه‌های اصلی متولیان تعلیم و تربیت و اندیشمندان اسلامی بوده و از ملزمومات سعادت فردی و اجتماعی به شمار می‌رود (محمودی، ۱۷:۱۳۹۲). به عبارت دیگر ما به دنبال تمدنی هستیم که به صورت عینی قرآن باشد. قرآن یک صورت دارد که نازل شده است و یک صورت عینی دارد و آن هنگامی است که کلمه «الله» معنای تحقق اجتماعی پیدا کند. بشر با تکامل مادی نمی‌تواند تمایلات گوناگون اجتماعی را به وحدت برساند یکپارچه‌سازی جامعه جز بر پایه نظام خلافت الهی، مبتنی بر پیدایش یک محور حقیقی که محور پرستش است، نمی‌تواند تحقق یابد (حمیدی، ۷۳:۱۳۸۸).

ساز و کار هر جامعه‌ای برای توسعه فرهنگ و روش‌های زندگی «آموزش و پرورش» است و به همین دلیل، ساخت فرهنگی هر جامعه‌ای ریشه در ساختار تعلیم و تربیت آن جامعه دارد. وظیفه تعلیم و تربیت با توجه به فرهنگ جامعه، همانطور که دورکیم اظهار نظر نموده، انتقال میراث فرهنگی است.. همه‌ی جوامع به میراث فرهنگی بها می‌دهند و چون بر اثر غفلت ممکن است از بین بروд لذا انتقال آن به نسل‌های جدید اهمیت خاصی پیدا می‌کند. به نظر

اسلامی مانند هر گفتمان دیگر فرهنگی و تمدنی بر آن است که تا انسانی را تربیت کند که فلسفه و سبک زندگی او بر اساس آموزه‌های اسلامی باشد. اینجاست که تعلیم و تربیت، نقش اساسی و کلیدی می‌یابد و به عنوان ماموریت پیامبران و امامان معرفی می‌شود (بقره: ۱۲۹ و ۱۵۱، آل عمران، جمعه: ۲).

به گفته مرسیر و دانورگ ۱۱ دو نهاد خانواده و آموزش و پرورش از اساسی‌ترین نهادهای اجتماعی در هر جامعه به شمار می‌روند. وجه مشترک این دو نهاد از نظر کارکردی، تربیت و ارائه قواعد الگوی و هنجارهای اخلاقی و رفتاری مطلوب بهمنظور زیست سعادتمندانه در ابعاد فردی و اجتماعی است. فصل مشترک این دو نهاد علاوه بر رشد و تعالی معنوی و همچنین فraigیری ارزش‌های الهی و انسانی، آماده ساختن کودکان و نوجوانان برای بر عهده گرفتن نقش‌های خانوادگی (مانند نقش پدری، مادری، فرزندی و...)، نقش‌های اجتماعی (شهروندی مطلوب و فعال در امر مشارکت اجتماعی)، نقش اقتصادی (نیروی اقتصادی مولد و کارآ)، نقش فرهنگی (پایبندی به آرمانها و ارزش‌های معنوی) و نقش سیاسی (مشارکت فعال در فعالیت‌های سیاسی و تصمیم‌گیری گروهی) است (مرسیر و دانورگ، ۵۲۷:۲۰۱۵).

از طرفی نظامهای آموزشی در دوران مدرن به عنوان نهادهای تربیتی و فرهنگ‌ساز فقط به انتقال بعد دانشی به دانش‌آموزان محدود نبوده و وجه هنگارین و ارزش‌بنیان آنها نیز مطرح بوده (برکویتس، ۲۰۱۵) و این یک اصل پذیرفته شده است که کارکرد مدرسه فقط به این عامل خلاصه نمی‌شود که افرادی هوشمند پرورش دهند که در دنیای رقابتی امروز بتوانند از رقبا گوی سبقت را بربایند، بلکه در کنار این کارکرد از مدرسه انتظار می‌رود که فraigiran تحت آموزش خود را به گونه‌ای پرورش دهند که توانایی آن را داشته باشند که درست را از نادرست اخلاقی تشخیص دهند (آندرسون، ۲۰۱۴) به عبارت دیگر،

صاحب‌نظران، مدرسه در این زمینه سه وظیفه عمده به عهده دارد:

- ۱) ت Nehiem و تغییر میراث فرهنگی
 - ۲) ارزشیابی میراث فرهنگی
 - ۳) بازسازی و طرد انتخابی میراث فرهنگی
- (شریعتمداری، ۱۳۸۸: ۵۴).

فرهنگ، خانواده، آموزش و پرورش در نگاه اسلام، فرد در پناه پیوند‌هایش با خانواده و تبار خود زندگی می‌کند و با استناد به اجداد خویش هویت می‌یابد (بهنام، ۱۳۹۳: ۷۸ و چیل، ۱۳۸۸: ۶۸). ماکروزه و مک‌کابی معتقدند خانواده، فرهنگ و مذهب نقش مهمی در احراز هویت نوجوانان ایفا می‌کنند، در اینجا باید گفت گرچه نهادهای مختلف نقش تعاملی داشته و بر هم تاثیر متقابل دارند اما، خانواده و مدرسه؛ نقش بنیادینی دارند. برخی معتقدند بیشترین نقش خانواده و مدرسه نقش هویت بخشی است و بخش مهمی از این هویت را هویت دینی تشکیل می‌دهد. البته نباید تاثیر مذهب بر خانواده را نادیده گرفت. اریکسون بر این باور است که مذهب از طریق نهادهای دینی با خانواده می‌تواند به نوجوانان در کسب هویت فردی و جمعی یاری رساند و پاسخگوی پرسش‌های اساسی آنها باشد (آبرامز، ۱۰: ۲۰۹۷). خانواده مطابق با باورهای فرهنگی خود به تربیت کودکان خود مبادرت می‌ورزد. (چیل، ۱۳۸۸: ۲۰۳).

پرورش فرهنگ، وظیفه‌ای است که بر عهده نخبگان جامعه گذاشته شده است. آنان باید با تعلیم و تربیت، در چارچوب آنچه فرهنگ نامیده می‌شود، به آموزش عناصر فرهنگی و تمدنی، مدیریت و نظارت بر اجرا و اعمال قانون پردازنده و مردم را بر اساس آن تربیت و پرورش دهند (حدید، ۲۵).

از آنجایی که محور تربیت فرهنگی، انسان است، هدف از تربیت فرهنگی آن است که انسان با مشخصه‌های خاصی تربیت شود. بنابراین، گفتمان

جامعه آماری، عبارت است از تمام خطبه‌ها، نامه‌ها و کلمات قصار حضرت علی (ع) که در قالب کتاب ارزشمند نهج‌البلاغه گردآوری شده و به صورت مستقیم یا غیرمستقیم به مساله تربیت فرهنگی پرداخته‌اند. روش نمونه‌گیری در این پژوهش، نمونه‌گیری نظری بوده که از طریق آن نمونه به صورت هدفمند انتخاب شده و مورد بررسی و دقت نظر قرار گرفته است که این امر باعث افزایش اعتبار می‌گردد.. به منظور گردآوری اطلاعات، نمونه‌های حایز شرایط پژوهش، طی فرایند تحلیل محتوا مورد بررسی، شرح و تفسیر واقع شدند و این مساله تا مرحله کفايت نظری اشیاع، ادامه یافته است.

در رابطه با تجزیه و تحلیل داده‌ها، از شیوه سیستماتیک استفاده شده است که این روش به اشتراوس و کوربین نسبت داده می‌شود. طرح تحقیق سیستماتیک نظریه برخاسته از داده‌ها بر استفاده از مراحل تحلیل داده‌ها از طریق کدگذاری باز^{۱۲}، کدگذاری محوری^{۱۳} و کدگذاری گزینشی^{۱۴} تاکید دارد و همچنین به عرضه پارادایم منطقی یا تصویر تجسمی از نظریه در حال تکوین می‌پردازد. در روش تحلیل محتوایی، کدگذار به دنبال شناخت مضامین و مقوله‌های زیربنایی است. مضمون‌ها پر از این ترین واحدهایی هستند که در تجزیه و تحلیل محتوا باید مدنظر قرار گیرند و منظور از مضامین معنای خاصی است که از یک کلمه یا جمله یا پاراگراف مستفاد می‌شود. (بازرگان، ۹۶:۱۳۸۷)

کدگذاری باز: اشتراوس و کوربین کدگذاری باز را اینگونه توصیف می‌کنند «بخشی از تحلیل که مشخصاً به نامگذاری و دسته‌بندی پدیده از طریق بررسی دقیق داده‌ها مربوط می‌شود». به عبارت بهتر در این نوع کدگذاری مفاهیم درون مصاحبه‌ها و استناد و مدارک بر اساس ارتباط با موضوعات مشابه طبقه‌بندی می‌شوند.

در صورتی که وظیفه مدرسه را تربیت نسل نو خاسته بدانیم و همچنین اگر جامعیت اصطلاح تربیت را پذیریم که فراتر از توجه به توسعه علمی شخصیت کودکان است، کارکرد نهاد مدرسه فراتر از توزیع دانش خواهد بود (حسنی، ۲۰۱۴). بر همین اساس تربیت اخلاقی همیشه یکی از اهداف اصلی و پایدار در نظام-های آموزشی در سطح دنیا بوده است (سنديپ، ۲۰۱۵ بيسپچوف، ۲۰۱۶) و آموزش اخلاقیات و ارزش‌ها به عنوان یک مسئولیت مهم و سنگین بر دوش نظام‌های آموزشی و تربیتی جهان احساس می‌شود (كريست جانسون، ۲۰۱۵) و مدارس نمی‌توانند و نباید در برابر موضوع اخلاق ساكت باشند (حسنی، ۲۰۱۶)

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نوع مطالعات کیفی بوده و روش اجرای آن بر سیاق روش «نظریه‌پردازی داده محور» می‌باشد. در این مطالعه، محتوای نهج‌البلاغه به روش تحلیل محتوا مورد بررسی قرار گرفته و عوامل موثر تربیتی آن‌ها ارائه شده است. تحلیل محتوا روش تحقیقی است برای گرفتن نتایج معتبر و قابل تکرار از داده‌های استخراج شده از متن و برای فهم درست متون کتب، سخنرانی‌ها، روزنامه‌ها و مجلات، آنها را تحلیل محتوا نموده تا بتوان ارزش‌ها و نظریات به کار رفته در آنها را بدست آورد. (رأیف، لیسی، فیکو، ۱۳۸۱:۱۳). برلسون از پیشگامان تحلیل محتوا- این تکنیک را «پژوهشی برای توصیف عینی سیستماتیک و کمی محتوای آشکارپیام» معرفی می‌کند (به نقل از کرپیندورف، ۱۳۷۸:۲۶) هدف این روش شناسایی مهمترین طبقه‌ها و مقولات در یک متن و کشف کردن واقعیت اجتماعی نهان در آن است. بدین منظور جهت استفاده از مفاهیم عمیق وارزشمند نهج‌البلاغه در زمینه تربیت فرهنگی، از روش تحلیل محتوی بهره بردیم.

جدول ۱: جدول استخراج کدهای اولیه

خطبه اول نهج البلاغه استخراج کدهای اولیه (خام)
سپاس خدای را که (۱) بهره‌گیری از عقل و ذهن حق ستایششی بالاتر از (۲) بهره‌گیری از اعضای بدن و حواس ۵ حد ستایشگران است و گانه نعمت‌هایش...
(۳) دوری از تکبر
(۴) اطاعت از خدا
(۵) عبادت خدا
(۶) تعلیم و آموزش
(۷) عبرت گرفتن از داستان‌های پیشینیان
(۸)-توبه و بازگشت

در مرحله کشف طبقه‌ها (مفهومهای)، مفاهیم استخراج شده در مرحله قبل بر اساس ارتباط با موضوعات مشابه طبقه‌بندی شده‌اند که به آن (تم‌سازی) نیز گفته می‌شود. عناوینی که به طبقه‌ها اختصاص داده شده است، انتزاعی‌تر از مفاهیمی است که مجموعه آن طبقه را تشکیل می‌دهند.

طبقه‌ها دارای قدرت مفهومی بالایی هستند زیرا می‌توانند مفاهیم را بر محور خود جمع کنند. عنوان-های انتخابی به طور عمده توسط پژوهشگر انتخاب شده و سعی بر این بوده تا بیشترین ارتباط و هم‌خوانی را با داده‌هایی که نمایانگر آن است، داشته باشند.

(اشترووس و کوربین، ۲۰۰۸:۱۱۱).

در این مقاله در خلال فرایند کدگذاری باز و تبدیل کدهای اولیه به کدهای ثانویه و تشکیل طبقات، ۷۰ طبقه (مفهوم) شکل گرفت که عبارتند از:

جدول ۲: جدول مقوله‌های تحقیق

۱- خدامحوری	۱۱- دوری از حماقت
۲- خردمندانه عمل کردن	۱۲- استواری و صلابت در کارها
۳- دوری از غرور	۱۳- اراده داشتن
۴- اطاعت خدا	۱۴- وفادی به عهد
۵- امید به رحمت خدا	۱۵- خویشن داری
۶- صبر و تحمل	۱۶- تقوا داشتن
۷- تابع حق و حقیقت بودن	۱۷- تابع اکثریت بودن
۸- صدق نیت	۱۸- دوری از نفاق
۹- اطاعت از رهبر و معلم	۱۹- مدارا کردن با مردم
۱۰- مهرورزی	۲۰- معنده بودن (اعتدال گرا)

کدگذاری محوری: هدف از کدگذاری محوری ایجاد رابطه بین مقوله‌های تولید شده (در مرحله کدگذاری باز) است. این عمل معمولاً بر اساس الگوی پارادایمی انجام می‌شود و به نظریه پرداز کمک می‌کند تا فرایند نظریه پردازی را به سهولت انجام دهد. اساس ارتباط دهی در کدگذاری محوری بر بسط و گسترش یکی از مقوله‌ها قرار دارد. دسته بندی اصلی (مانند ایده یا رویداد محوری) عنوان پدیده تعریف می‌شود و سایر دسته بندی‌ها با این دسته‌بندی اصلی مرتبط می‌شوند. شرایط علی موارد و رویدادهایی هستند که منجر به ایجاد و توسعه پدیده می‌گردد.

کدگذاری انتخابی: کدگذاری انتخابی عبارت است از فرایند انتخاب دسته بندی اصلی، مرتبط کردن نظام مند آن با دیگر دسته بندی‌ها، تأیید اعتبار این روابط، و تکمیل دسته بندی‌هایی که نیاز به اصلاح و توسعه بیشتری دارند. کدگذاری انتخابی بر اساس نتایج کدگذاری باز و کدگذاری محوری، مرحله اصلی نظریه پردازی است. به این ترتیب که مقوله محوری را به شکل نظام مند به دیگر مقوله‌ها ربط داده و آن روابط را در چارچوب یک روایت ارائه کرده و مقوله‌هایی را که به بهبود و توسعه بیشتری نیاز دارند، اصلاح می‌کند. (اشترووس و کوربین، ۱۹۹۸: ۶۱)

یافته‌های تحقیق

۱) ابعاد و مولغه‌های موثر بر تربیت فرهنگی بر اساس آموزه‌های دینی نهج البلاغه کدامند؟

در گام نخست و به منظور یافتن مفاهیم و طبقه‌ها در این تحقیق از روش تحلیل محتوا استفاده گردید. به این منظور خطبه‌ها، نامه‌ها و کلمات قصار حضرت علی (ع) در نهج البلاغه مورد بررسی قرار گرفت و در جدول کدگذاری باز قرار گرفتند. در ادامه به عنوان مثال نحوه کدگذاری و استخراج کدهای اولیه (خام) از یکی از خطبه‌ها آورده می‌شود:

مشخص می‌کند. ارتباط سایر طبقه‌ها با طبقه محوری در پنج عنوان شرایط علی^{۱۵}، راهبردها^{۱۶}، بستر حاکم^{۱۷}، شرایط مداخله گسر^{۱۸} و پیامدها^{۱۹}، می‌تواند تحقق داشته باشد. (اشتراوس و کوربین، ۲۰۰۸: ۱۱۲).

طبقات ده گانه را در پنج طبقه وسیع‌تر به شرح جدول زیر دسته بندی کرده‌ایم که این امر به دلیل سطح بندی مقولات و درک بهتر طبقه‌ها انجام می‌شود:

جدول ۴: طبقات محوری وسیع

طبقات محوری وسیع	طبقات محوری
ایمان به خدا و آخرت	۱- توجه به خدا (خدا محوری) ۲- ایمان به آخرت
پرورش فضایل شخصی	۱- پرورش فضایل اخلاقی ۲- پرورش فضایل اجتماعی
دوری از رذایل شخصی	۱- دوری از رذایل اخلاقی ۲- دوری از رذایل اجتماعی
مردم داری	۱- تساهل ۲- مسئولیت در قبال دیگران
تعادل داشتن	۱- دوری از افراط ۲- دوری از تفریط

در خلال کد گذاری انتخابی، مقوله اصلی یا کانونی به طور منظم و سیستماتیک انتخاب شده و رابطه آن با سایر مقوله‌ها مورد بررسی، اصلاح و گسترش قرار می‌گیرد. این روند شامل چند گام می‌باشد که عبارتند از: توضیح خط اصلی، ربط دادن مقولات تکمیلی بر حول مقوله اصلی، مرتبط ساختن مقولات به یکدیگر، به تأیید رساندن روابط در قبال داده‌ها و تکمیل مقولاتی که احتیاج به اصلاح یا بسط و گسترش دارند. (دانایی فر و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۱۲).

مقوله کانونی می‌تواند فرایند نظریه پردازی را تکوین کند و به عبارت دیگر، مرکز یا موضوع اصلی فرایند نظریه پردازی باشد. (بازرگان، ۱۳۸۷: ۱۱۱).

- صداقت	- ۴۶- دوری از تزلزل رای
- دوری از طعنه و تهمت	- ۴۷- آرامش داشتن
- توکل بر خدا	- ۴۸- امانتداری
- عدالت	- ۴۹- حسن ظن داشتن
- دوری از خیانت	- ۵۰- عفو و گذشت
- صله رحم	- ۵۱- مهار نفس
- قناعت	- ۵۲- دوری از طمع
- خبرخواهی	- ۵۳- رازداری
- دوری از هوای نفس	- ۵۴- عذرپذیری
- نصیحت‌پذیری	- ۵۵- دوری از شهوت
- پذیرش اشتیاه دیگران	- ۵۶- بزرگواری
- حق جویی	- ۵۷- دوری از خودپسندی
- پایداری و ثبات قدم	- ۵۸- غیرت داشتن
- اصلاح امور مردم	- ۵۹- عیب‌پوشی
- پرسش خدا	- ۶۰- داشتن همت والا
- پاکدامنی	- ۶۱- توجه به آخرت
- حسابگر بودن	- ۶۲- رعایت حقوق مردم...
- احترام به مردم	- ۶۳- دوری از آرزوهای بلند
- دوری از حواسی	- ۶۴- در اختیار گرفتن زبان (کنترل
- دل نسبت به دنیا	- ۶۵- دل نسبت به خشونت
- احترام به قوانین	- ۶۶- گردیده گوینی
- دوری از تندخوبی	- ۶۷- شکرگزار بودن
- دوری از قسوات و جفاکاری	- ۶۸- مشورت با دیگران
- دوری از ظلم	- ۶۹- پرهیز از همنشینی با احتمق
- همکاری و تعاون اجتماعی	- ۷۰- تواضع داشتن

جدول ۳: جدول طبقات محوری مقاله

طبقات محوری	کدهای مربوط به کد گذاری باز
توجه به خدا	۶۸/۳۵/۲۳/۱۶/۴/۳
ایمان به آخریت	۶۶/۶۴/۶۳/۵۵/۳۶
پرورش فضایل شخصی	۶۲/۵۸/۴۸/۴۷/۴۵/۳۳/۳۲/۳۰/۲۸/۱۵/۱۳/۷/۵
پرورش فضایل اجتماعی	۶۵/۶۱/۵۹/۵۶/۴۹/۲۷/۲۶/۲۴/۲۱/۱۷/۱۴/۱۲/۹
دوری از رذایل فردی	۵۱/۴۴/۴۳/۴۲/۲۹/۲۵/۱۱
دوری از رذایل اجتماعی	۵۲/۲۲/۱۸
تساهل	۶۰/۵۴/۵۰/۴۰/۳۸/۳۱/۱۹
مسئولیت در قبال دیگران	۷۱/۶۹/۵۷/۵۳/۴۱/۳۷/۳۴/۸/۶
دوری از افراط	۶۷/۲۰/۱۰/۱
دوری از تفریط	۷۰/۴۶/۳۹/۲

در مرحله کد گذاری محوری، پژوهشگر یکی از طبقه‌ها را به عنوان طبقه محوری انتخاب کرده و آن را تحت عنوان پدیده محوری در مرکز فرایند مورد کاوش قرار داده و ارتباط سایر طبقه‌ها را با آن



می‌ریزد و به صورت ترسیمی نظریه نهایی را نشان می‌دهد (دانایی فر و اسلامی، ۱۳۸۹:۱۳۴).

با عنایت به نمودار ۱ می‌توان اینگونه بیان کرد: طبقه محوری این مقاله یا همان پدیده اصلی تربیت فرهنگی نوجوانان عبارتست از ایمان به خدا و آخرت. این پدیده به عنوان مهم ترین هدف تربیت فرهنگی نوجوانان با شرایط علی پرورش فضایل اخلاقی، دوری از رذایل اخلاقی، مردم داری و متعادل بودن نوجوانان، ارتباط تنگاتنگی دارد. برای رسیدن به این مهم لازم است راهبردها و مکانیزم‌های تربیت فرهنگی طراحی و تدوین شوند که این راهبردها در زیر عنوان کلی طراحی مکانیزم‌های تربیت فرهنگی قرار می‌گیرند و عبارتند از:

الف) تدوین سند تربیت فرهنگی

ب) تعیین مبانی تربیت فرهنگی

ج) تعیین اصول تربیت فرهنگی

د) تدوین روش‌های تربیت فرهنگی

بستر حاکم در این کد گذاری نیز، شامل ۲ راهبرد طراحی مکانیزم‌های قانونی و طراحی مکانیزم‌های مالی می‌باشد که شامل طراحی فرایند تربیت فرهنگی در مدارس، به کار گیری نیروهای فرهیخته و کارآمد، تخصیص اعتبارات مالی و جلب حمایت اقشار جامعه می‌شوند.

در این پژوهش، طبقه محوری ایمان به خدا و آخرت به عنوان مقوله کانونی انتخاب شده است. دلیل این انتخاب به شرح زیر می‌باشد.

۱) این مقوله در کانون توجه قرار دارد. یعنی سایر مقوله‌های استخراج شده به آن ارتباط دارند.

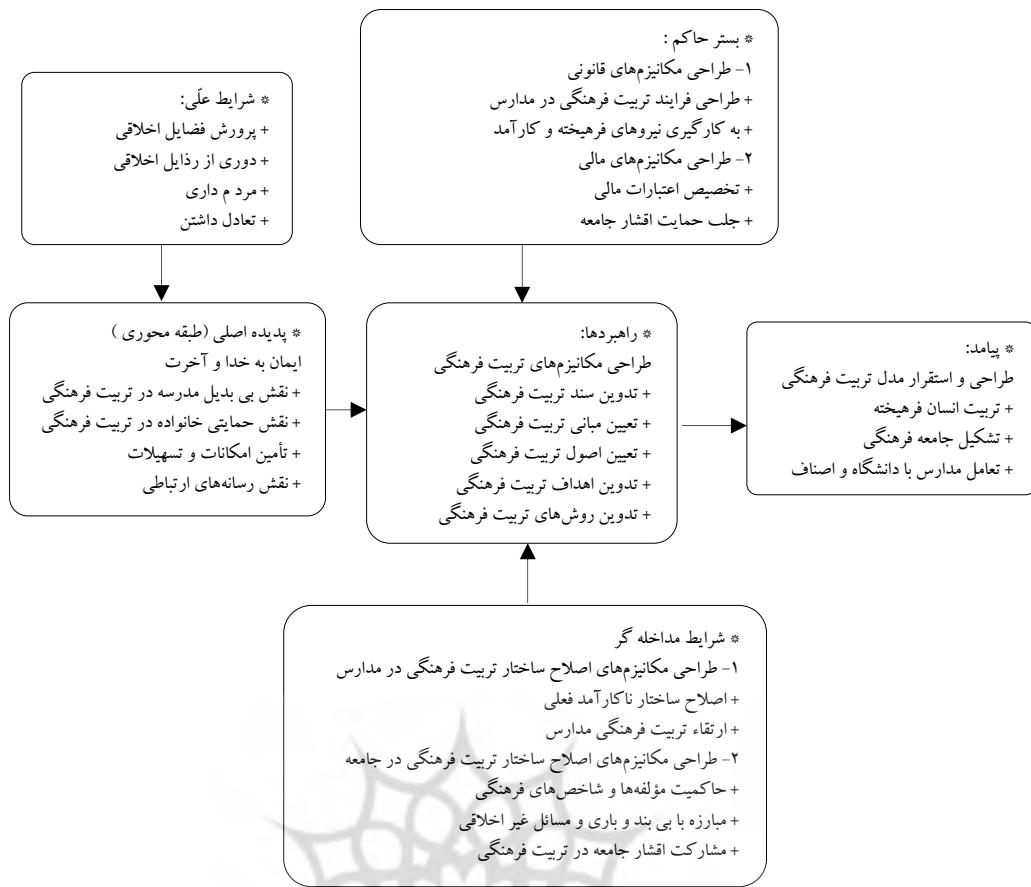
۲) این مقوله به دفعات در خطابه، نامه‌ها و حکمت‌های نهج البلاغه آمده و تکرار شده است.

۳) تبیین رابطه بین این مقوله و سایر مقوله‌ها منطقی و سازگار است. به عبارت بهتر،^۴ مقوله دیگر که در این مقاله استخراج شده‌اند (پرورش فضایل اخلاقی، دوری از رذایل اخلاقی، مردم داری و تعادل داشتن) دارای رابطه منطقی با ایمان به خدا و آخرت هستند.

۴) در تغییر شرایط نیز تبیین رابطه این مقوله با سایر مقولات تغییر نمی‌کند.

پس از مشخص شدن مقوله کانونی و فرایند مقوله‌ای که آن را تشریح می‌کند، نوبت به تکوین نظریه می‌رسد. تکوین نظریه، مبتنی بر داده‌هایی است که به وسیله محقق گردآوری شده است. برای تبدیل تحلیل‌ها به نظریه، طبقه‌ها باید به طور منظم به یکدیگر مربوط شوند. کد گذاری انتخابی، مرحله اصلی نظریه پردازی است. در این مرحله طبقه محوری به شکل نظام مند به دیگر طبقه‌ها ربط داده شده و در چارچوب یک روایت ارائه می‌شود.

در این مرحله محقق بر حسب فهم خود از متن پدیده مورد مطالعه یا چارچوب مدل پارادایم را به صورت روایتی عرضه می‌کند یا مدل پارادایم را به هم



مدل مناسب تربیت فرهنگی بر طبق آموزه‌های دینی نهج البلاغه، کدام است؟

با توجه به یافته‌های تحقیق و بر اساس آموزه‌های نهج البلاغه (نامه‌ها، خطبه‌ها و حکمت‌ها) مدل تربیت فرهنگی به شرح نمودار شماره ۳ طراحی گردید.

شرایط مداخله گر شامل طراحی مکانیزم‌های اصلاح ساختار فرهنگی در مدارس و جامعه هستند که می‌توان راهکارهای آن را به صورت زیر بیان کرد:

(الف) طراحی مکانیزم‌های اصلاح ساختار تربیت فرهنگی در مدارس که شامل موارد زیر هستند:

(۱) اصلاح ساختار ناکارآمد فعلی

(۲) ارتقاء تربیت فرهنگی در مدارس

(ب) طراحی مکانیزم‌های اصلاح ساختار تربیت فرهنگی در جامعه که شامل موارد زیر می‌باشند:

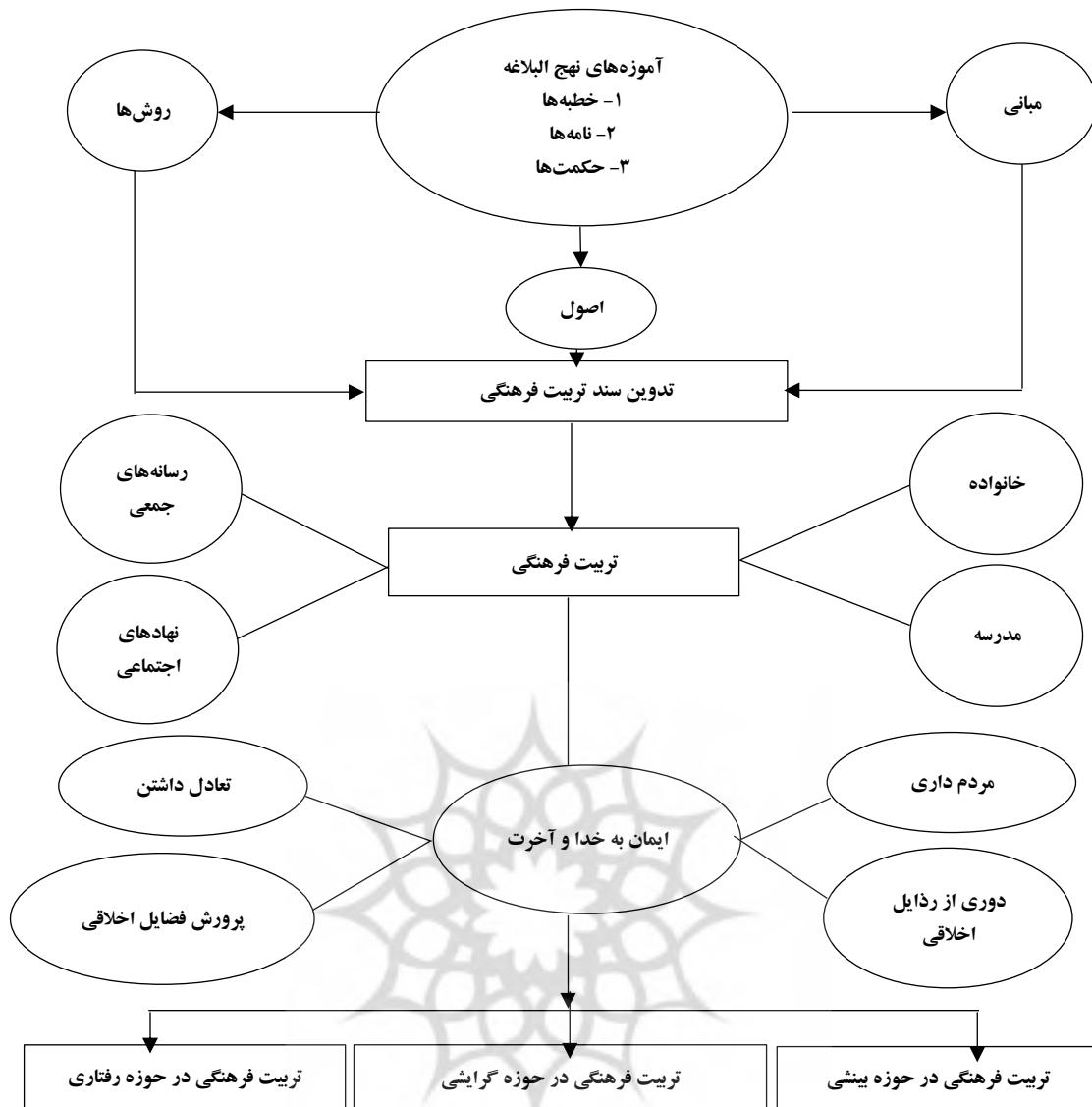
(۱) حاکمیت مؤلفه‌ها و شاخص‌های تربیت فرهنگی در جامعه

(۲) مبارزه با بند و باری و فساد

(۳) مشارکت اقشار جامعه در تربیت فرهنگی

(ج) مدل پارادایمیک تربیت فرهنگی بر اساس آموزه‌های دینی نهج البلاغه به شرح نمودار ۲ ارائه می‌گردد.

مباحثی چون تربیت و تربیت فرهنگی در تمام اعصار و دوره‌ها برای همه جوامع و ملتها مهم بوده و در عصر حاضر با توجه به فشارها و تحریم‌های بین المللی استکبار برکشورهای در حال توسعه، دارای اهمیتی مضاعف می‌باشد. از نظر اسلام، مأموریت پیامبران، تربیت فرهنگی است تا در سایه آن، عدالت و تعادل به کمک توده‌های مردم برقرار شده و تکامل بشری بلکه هستی به عنوان هدف غایی در چارچوب حکمت و اهداف آفرینش انسان، صورت بگیرد.



نمودار ۳: مدل تربیت فرهنگی بر اساس آموزه‌های دینی نهج البلاغه

توجه به تربیت فرهنگی و مهندسی آن از دغدغه‌های مهم اسلام به شمار می‌رود، لذا همواره بر اصلاح فرهنگ توجه نموده و خواهان رهایی از فسادهای فرهنگی در همه عرصه‌ها و عناصر تربیت فرهنگی می‌شود، چرا که فساد در هر عرصه‌ای از حوزه فرهنگی به سرعت در جنبه‌های دیگر سرایت کرده و روح و روان تمدن را بیمار می‌کند و از کارایی می‌اندازد فلسفه وجودی تربیت فرهنگی این است که زمینه رشد توانمندی‌های فطری را فراهم سازد و نگذارد

اسلام برای تعلیم و تربیت اهمیت خاصی قائل است چنانکه هر جا سخن از ارسال رسولان به میان می‌آورد، تعلیم و تربیت و تزکیه را برنامه اصلی آنان قرار می‌دهد. خداوند متعال برای انسان مقرر فرموده است که به اختیار خود و با پیروی از دستورات پیامبران و برنامه‌های آسمانی و با کوشش و تلاش پیگیر، کسب تعلیم و تربیت کند و به مقام شایسته انسانی برسد زبرا سرکشی غراییز حیوانی و ظلمات جهل و خواهش‌های نفسانی را جز با تربیت صحیح و الهی نمی‌توان مهار و بر طرف کرد.

خانواده، سیستم آموزشی، نهادهای اجتماعی و رسانه‌های جمعی به هدف خود نائل شود. در این راستا باید کلیه فرایندهای موجود، مبانی، اهداف، اصول و روش‌ها مورد ارزیابی و بازبینی قرار گیرد. برای این منظور می‌توان از تأثیر تربیت فرهنگی بر محیط پیرامون افراد در ارتباط و مراودات فرهنگی آنها استفاده کرد. بهره جستن از صاحب نظران و متولیان امر تربیت فرهنگی، هم عقیده کردن افراد خانواده و جامعه، جلب حمایت رسانه‌های ارتباط جمعی و بازبینی مدام تأثیر آنها در این میان اصل مهمی به شمار می‌رود. اکثر مدل‌های تربیت فرهنگی رایج قصد دارند باعث تثبیت فرهنگ در رفتار و کردار افراد شوند و تفاوت آنها صرفاً در شاخص‌ها و مؤلفه‌های تفاوت دارد. پیامد مطلوب اجرای مدل تربیت فرهنگی به صورت صحیح و مؤثر را می‌توان به صورت زیر در نظر گرفت:

- ۱- تربیت انسان فرهیخته.
- ۲- تشکیل جامعه فرهنگی.
- ۳- تعامل مدارس با دانشگاه و اصناف.

منابع و مأخذ

ابتھاج، امیر (۱۳۹۳). تربیت فرهنگی و توسعه فرهنگی. اولین کنگره بین‌المللی فرهنگ و اندیشه دینی.

اروانه، رامین و حیدر بدرود، ۱۳۹۸، آسیب شناسی تربیت دینی و اخلاقی در نظام آموزش و پرورش با تأکید بر نقش معلم، هفتمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم تربیتی و اجتماعی، بابل، موسسه علمی تحقیقاتی کومه علم آوران دانش.

https://www.civilica.com/Paper-SEPP07-SEPP07_012.html

آقا محمدی، جواد (۱۳۹۲). نقش الگوی تربیتی والدین در تربیت دینی فرزندان، پژوهشنامه تربیت، سال اول تابستان شماره ۲، ۱۱.

عوامل محیطی و نظامهای فرهنگی تربیتی غیر صحیح در انسان تاثیر منفی گذاشته و او را به بیراهه بکشانند و موجب خسaran وی شوند. از آنجا که آموزه‌های اسلام به تربیت فرهنگی انسانها به عنوان وجہی از ملزمات تحقق انسان کامل اهمیت ویژه‌ای قایل هستند لذا بررسی و غور در متنون اسلامی شامل قرآن، نهج البلاغه، صحیفه سجادیه و... می‌تواند، به عنوان منابعی قابل اطمینان و مفید، در امر تربیت فرهنگی نوجوانان در نظر گرفته شوند

در این تحقیق، پس از تحلیل محتوا کتاب نهج البلاغه و استخراج مفاهیم تربیت فرهنگی نوجوانان، ۷۰ مقوله یا مفهوم بر طبق فرایند کدگذاری باز تدوین گردید که این مفاهیم در فرایند کدگذاری محوری به ۱۰ طبقه محوری تقسیم یافت که عبارتند از: توجه به خدا (خدماتی)، ایمان به آخرت، پرورش فضایی شخصی، پرورش فضایی اجتماعی، دوری از رذایل فردی، دوری از رذایل اجتماعی، تساهل، مسؤولیت در قبال دیگران، دوری از افراط و دوری از تغیریط.

در خلال کدگذاری انتخابی، طبقه ایمان به خدا و آخرت به عنوان پدیده اصلی در نظر گرفته شده و رابطه آن با سایر طبقات تبیین گردید. یاری ترتیب:

۱- یافته‌های حاصل از تحلیل محتوا و فرایند کدگذاری‌های سه گانه و رابطه آنها با یک متغیر اصلی نشان می‌دهد که این مدل، ویژگی‌های مورد نظر محقق را در تربیت فرهنگی نوجوانان، در نظر گرفته است. این ویژگی‌ها تحت عنوانی مبانی تربیت فرهنگی، اصول تربیت فرهنگی و روش‌های تربیت فرهنگی در مدل پیشنهادی ارائه گردیده است. لازم به ذکر است که اهداف، اصول و روش‌های مورد اشاره، از آموزه‌ها و شاخص‌های مرتبط با تربیت فرهنگی در نهج البلاغه استخراج شده است.

۲- مدل متناسب باید نگاهی جامع داشته باشد تا بتواند از طریق تمام مجاری در دسترس از جمله

حیدری، علیرضا (۱۳۸۵). *فرهنگ و توسعه فرهنگی*. جزو درسی دوره فرآگیر فرهنگیان. مرکز تربیت معلم شهید بهشتی تهران، ۲۸.

خنکدار طارسی، معصومه و سلحشوری، احمد (۱۳۹۲). عوامل تربیت فرهنگی از دیدگاه امام خمینی (ره). *فصلنامه مقاله در مسائل تعلیم و تربیت اسلامی*. سال ۲۱، دوره جدید، شماره ۲۰، پاییز ۱۳۹۲، ۱۱۵-۱۳۳.

دانایی‌فرد، حسن و اسلامی، آذر (۱۳۸۹). *کاربرد نظریه داده بنیاد در عمل*. تهران: انتشارات دانشگاه امام صادق (ع).

raigf دانیل، لیسی استفن، جی. فیکو فریدریک، (۱۳۸۱) *تحلیل پیام‌های رسانه‌ای* (کاربرد تحلیل محتوای کمی در تحقیق)، ترجمه مهدخت بروجردی علوی، تهران: انتشارات سروش.

رضایی، شمس‌الدین (۱۳۹۶). *طراحی مدل درآمدزایی باشگاههای فوتبال ایران با رویکرد گراند و تئوری*. *فصلنامه مقاله‌های کاربردی در مدیریت ورزشی*، سال ششم، شماره ۳، زمستان ۱۳۹۶. ۱۱۶-۱۰۱.

رضایی، علی (۱۳۹۴). بررسی راههای افزایش گرایش علمی جوانان به مسائل دینی از نگاه فرهنگ اسلامی. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک.

رهنمای، اکبر (۱۳۹۱). بررسی و تبیین اصول و روشهای تربیتی از منظر امام خمینی. *مجموعه مقالات هماشی ملی امام خمینی (ره) و تعلیم و تربیت اسلامی*. شریعتمداری، علی (۱۳۸۸). *اصول تعلیم و تربیت*. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

صالحی امیری، سید رضا (۱۳۸۶). *مفاهیم و نظریه‌های فرهنگی*. *فصلنامه مطالعات میان فرهنگی*، شماره ۹-۴۰، سال یازدهم، ۲۹.

بازرگان، عباس (۱۳۸۷). *مقدمه‌ای بر روشهای تحقیق کیفی و آمیخته*. تهران: انتشارات دیدار.

بازرگان، عباس (۱۳۹۵). *مقدمه‌ای بر روشهای تحقیق کیفی و آمیخته*. تهران: نشر دیدار.

بلاغت، رضا و هاشمی، احمد (۱۳۹۲). *فرهنگ و تعلیم و تربیت*. لامد: انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لامد.

بهنام، جمشید (۱۳۹۳). *تحولات خانواده*. تهران: نشر ماهی.

بیگدلی، معرفت... (۱۳۹۳). بررسی علل کمرنگ شدن مسائل دینی و اخلاقی در بین دانش‌آموزان متوجه نظری و نقش مریان پرورشی در تقویت ارزش‌های دینی و اخلاقی دانش‌آموزان در استان اردبیل. *مقاله‌ی آموزش و پژوهش استان اردبیل*، ۱۴-۸.

بناهی، اشرف و نورالدینی اقدم، یحیی، ۱۳۹۶. *شیوه‌های تربیت فرزند از دیدگاه نهج البلاغه* <https://civilica.com/doc/765683>

بورعزت، علی اصغر (۱۳۸۷). *الگوی مطلوب طراحی دانشگاه‌ها در عصر جهانی شدن*. *ماه‌نامه دانشگاه آزاد اسلامی*، سال دوازدهم، شماره ۴۱، ۲۲-۲۳.

تاجیک، محمد رضا (۱۳۸۳) دهه سوم، تخمین‌ها و تدبیرها، *فصلنامه مطالعات میان فرهنگی*، شماره ۳۴، بهار، سال سیزدهم، ۱۴۱-۱۱۳.

چیل، دیوید (۱۳۸۸). *خانواده در دنیای امروز* (ترجمه محمد مهدی لبیبی). تهران: نشر افکار.

حمیدی، محسن (۱۳۸۸). *چند گفتار پیرامون فرهنگ و تربیت اسلامی*. ایرانشهر: انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایرانشهر.

حیدرپور، کبری؛ اصغر سلیمانی نوہ و مریم پور رضاقلی، ۱۳۹۷، بررسی آسیب‌های تربیت دینی در نظام آموزشی ایران، چهارمین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی، قم، موسسه سفیران فرهنگی میان - دانشگاه قم.

میر، جابر، ۱۳۹۶، بررسی موضوع اخلاق و تربیت در نهج البلاغه، دومین کنگره بین المللی علوم انسانی، مطالعات فرهنگی، تهران

<https://civilica.com/doc/632596>
نجفی، حسن و جعفری هرنده، رضا (۱۳۹۴). بازیابی اصول تربیت فرهنگی از آموزه‌های اسلامی. ماهنامه معرفت، سال ۲۴، شماره ۲۰۹، اردیبهشت، ۱۳۹۴، ۱۳-۲۸.

نهج البلاغه (۱۳۸۲). ترجمه محمد دشتی. قم: موسسه فرهنگی نشر رامین.

Abram, S (2010) Culture and Planning, Aldershot, Ashgate. Data Analysis strategies for mixed method Evaluation Designs. Educational Evaluation and policy Analysis, 15 (2). 98- 168.

Anderson, D. (2014). Character Education: Who is Responsible? Journal of Instructional Psychology, 27 (3): 139- 159.

Aristova, N. (2016). Rethinking cultural identities in the context of globalization: linguistic landscape of Kazan, Russia, as an emerging global city. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 236, 153-160.

Berkowitz, M. W. & Bier, M. C. (2015). Research-based character education. Annals of the American Academy of Political and social Science: 591, 72-85.

Feinberg, M. (2008). Classification as communication: Properties and design. a dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy. Washington: Unevercity of Washington.

Feinberg, M. (2008). Classification as communication: Properties and design. a dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy. Washington: Unevercity of Washington.

Hassani, M. & Vojdani, F. (2016). Review and critique the pattern of moral education in the Qur'anic textbook of elementary school. Research on issues of Islamic education, 24 (32): 127-161[In Persian].

Hassani, M. (2014). The study of the evolution of the curriculum of moral education in Iran with emphasis on general course. Journal of curriculum Studies, 9 (33): 57-92[In Persian].

Ionel, E., & Luliana. B. (2015). Religious education and teachers' role in students' formation towards social integration. The 6th International Conference Edu Word,

عباسی، محسن (۱۳۹۳). بررسی و تبیین اصول و روشهای تربیت فرهنگی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی.

فاضل قانع، حمید (۱۳۹۲). سبک زندگی بر اساس آموزه‌های اسلام. تهران: مرکز مقاله‌های اسلامی صدا و سیما.

فرمهینی فراهانی، محسن (۱۳۹۰). فرهنگ توصیفی علوم تربیتی. تهران: نشر شبانه‌گ.

فضل‌الله‌ی، سیف‌الله و جهانبخشی، حیدرعلی (۱۳۹۳). توسعه فرهنگی و منابع تربیتی آن در قرآن، اولین کنگره بین‌المللی فرهنگ و اندیشه دینی.

قرآن کریم (۱۳۹۰). ترجمه مهدی‌الهی قمشه‌ای. تهران: انتشارات رشیدی.

قریان‌زاده، سلام ... (۱۳۹۵). بررسی عوامل موثر در رشد و تثبیت باورهای دینی دانش‌آموزان دوره متوسطه استان آذربایجان غربی. طرح مقاله سازمان آموزش و پرورش استان آذربایجان غربی، ۱۰-۱۵.

کرماجانی، رضیه السادات، ۱۳۹۷، نهج البلاغه و ارزش‌های فرهنگی، کنفرانس ملی علوم اسلامی و

پژوهش‌های دینی، کرج، <https://civilica.com/doc/802918>

کرپیندورف، کلوس. (۱۳۸۸) تحلیل محتوا (ترجمه هوشینگ نایینی). تهران: نشرنی (زمان انتشار اثریه زبان اصلی ۱۹۵۹).

محمودی، جواد (۱۳۹۲). تربیت فرهنگی با رویکرد اسلامی و علوی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه پیام نور، واحد همدان.

محمودی، جواد و خرم آبادی، یدالله، ۱۳۹۳، تربیت فرهنگی با رویکرد اسلامی و علوی، کنگره بین‌المللی فرهنگ و اندیشه دینی، قم.

<https://civilica.com/doc/300812>
مرادی، زهرا (۱۳۹۰). بررسی علل گرایش جوانان به دین در شهر همدان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج.

Educations Facing contemporary Word Issues,
30-35.

Judge, T.A., Kammeyer – Mueller , J.D (2012).
Job Attitudes. Annual Review of cultural
diversity approaches a root: A multi-informant
and mixed-methods study. Learning, Culture
and Social Ir.

Kristjánsson, K. (2016). Aristotelian Character
Education. London: Routledge.

Mercier, J. & Mc Donvrg (2015) "Family
Planning Education. How Do Adults Feel about
it? "Family relation. Vol:33, No: 4, PP:523-530.

Pekrun, R., & Perry, R.p. (2014) control – value
Theory of achievement emotions. In R. perkun
& L Linnenbrink – Garcia (Eds), international
handbook of emotions. New York : Routledge.

Romanowski, M.H. (2008) Is School Prayer the
answer? Educational forum Vol:66, NO:2.

Sandeep, K. (2015). Moral Values Education.
Journal of Humanities and Social Science, 20
(3): 18-36.

Straus, A. and corbin, J. (1998). "Basic of
Qualitative Research: Techniques and
developing grounded theory. (2nd ed).
Thousand oaks, CA:Sage.

Straus, A. and corbin,J. (2008). "Basic of
Qualitative Research: Techniques and
procedures for developing Grounded Theory".
Third Edition, LosAngeles: Stage publication,
pp:156-189.

Van Hek,M , Kraaykamp,G (2015). How do
parents affect cultural participation of their
children?:Testing hypotheses on the
importance of parental example and active
parental guidance.Poetics. Volume52,pp124-
138.

یادداشت‌ها

¹ Aristova

² Linguistic

³ Lingua Franca

⁴ van Hek & Kraaykamp

⁵ Pekran and Perry

⁶ Judge and Muller

⁷ Stephens

⁸ Romanowski

⁹ Chill

¹⁰ Abram

¹¹ Mercier and Donverg

¹² open coding

¹³ Axial Coding

¹⁴ Selective Coding

¹⁵ Casual Conditions

¹⁶ Actions and Interactions

¹⁷ Context

¹⁸ Intervening Conditions

¹⁹ Consequences